

Zbierka súdnych rozhodnutí

NÁVRHY GENERÁLNEHO ADVOKÁTA
GIOVANNI PITRUZZELLA
prednesené 27. novembra 2019¹

Vec C-640/18

**Wagram Invest SA
proti
État belge**

[návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour d'appel de Mons (Odvolací súd Mons, Belgicko)]

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Štvrtá smernica 78/660/EHS – Ročná účtovná závierka niektorých typov spoločností – Zásada verného a pravdivého obrazu – Článok 2 ods. 3 až 5 – Nákup dlhodobého investičného majetku akciovou spoločnosťou – Zaúčtovanie diskontu spojeného s bezúročným záväzkom v trvaní viac ako jedného roka na ťarchu účtu ziskov a strát a zaúčtovanie obstarávacej ceny investičného majetku v súvahe na strane aktív po odpočítaní diskontu – Povinnosť poskytnúť doplňujúce informácie – Výnimka z ustanovenia smernice vo „výnimočných prípadoch““

1. Prejednávaná vec sa týka návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Cour d'appel de Mons (Odvolací súd Mons) (Belgicko) v súvislosti s výkladom štvrtej smernice 78/660/EHS² (ďalej len „smernica 78/660“) o ročnej účtovnej závierke niektorých typov spoločností.
2. Cieľom uvedeného návrhu na začatie prejudiciálneho konania je v podstate overiť súlad metódy používanej na zaúčtovanie nadobudnutí akcií spoločnosťou Wagram Invest SA so zásadou verného a pravdivého obrazu, stanovenou v článku 2 ods. 3 až 5 smernice 78/660³, vykladanou v zmysle ďalších ustanovení tej istej smernice.
3. Daňový spor medzi spoločnosťou Wagram Invest a belgickými daňovými úradmi je pôvodom prejednáwanej veci, ktorá dáva Súdnemu dvoru príležitosť ešte raz objasniť pôsobnosť zásady verného a pravdivého obrazu ročnej účtovnej závierky, ktorá je hlavným cieľom ustanovení Európskej únie týkajúcich sa účtov a účtovnej závierky spoločností.⁴ Súdny dvor je tiež vyzvaný, aby objasnil vzťah medzi na jednej strane povinnosťou poskytnúť doplňujúce informácie, stanovenou v článku 2 ods. 4 smernice 78/660, a na druhej strane vo výnimočných prípadoch možnosťou neuplatniť toto ustanovenie, v súlade s článkom 2 ods. 5 uvedenej smernice.

1 Jazyk prednesu: francúzština.

2 Štvrtá smernica Rady 78/660/EHS z 25. júla 1978 o ročnej účtovnej závierke niektorých typov spoločností vychádzajúcej z článku [50 ods. 2 písm. g) ZFEÚ] (Ú. v. ES L 222, 1978, s. 11; Mím. vyd. 17/001, s. 21). Smernica 78/660, ktorá bola uplatniteľná v čase skutkových okolností veci pred vnútroštátnym súdom, bola zrušená smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2013/34/EÚ z 26. júna 2013 o ročných účtovných závierkach, konsolidovaných účtovných závierkach a súvisiacich správach určitých druhov podnikov, ktorou sa mení smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/43/ES a zrušujú smernice Rady 78/660/EHS a 83/349/EHS (Ú. v. EÚ L 182, 2013, s. 19).

3 Tieto ustanovenia boli prevzaté do článku 4 ods. 3 a 4 smernice 2013/34.

4 Pozri bod 45 nižšie.

I. Právny rámec

A. Právo Únie

4. Podľa článku 2 ods. 3 až 5 smernice 78/660:

„3. Ročná účtovná závierka musí poskytovať verný a pravdivý obraz o aktívach a pasívach, finančnej situácii a zisku a strate spoločnosti.

4. Ak by uplatnenie ustanovení tejto smernice nestačilo na poskytnutie verného a pravdivého obrazu v zmysle odseku 3, treba uviesť ďalšie doplňujúce informácie.

5. Ak by vo výnimočných prípadoch bolo uplatnenie ustanovení tejto smernice nezlučiteľné s povinnosťami stanovenými v odseku 3, musia sa tieto ustanovenia obísť [neuplatniť – *neoficiálny preklad*] tak, aby vznikol pravdivý a správny obraz v zmysle odseku 3. Takáto výnimka sa musí uviesť a zdôvodniť v poznámkach s určením dosahu na aktíva, pasíva, finančnú situáciu a zisk alebo stratu. Členské štáty môžu definovať takéto výnimočné prípady a vydať k tomu príslušné pravidlá.“

5. Článok 31 ods. 1 smernice 78/660 stanovuje:

„Členské štáty musia zabezpečiť, aby pre oceňovanie položiek ročnej účtovnej závierky platili nasledujúce všeobecné zásady:

...

c) oceňovanie sa musí prevádzať obozretne...“

6. Podľa článku 32 smernice 78/660:

„Položky vykázané v ročnej účtovnej závierke sa oceňujú v súlade s článkami 34 až 42 na základe obstarávacích alebo výrobných nákladov.“

7. Článok 35 smernice 78/660 stanovuje:

„1. a) Prvky investičného majetku sa musia oceniť obstarávacími alebo výrobnými nákladmi bez toho, aby tým boli dotknuté písmená b) a c).

...

2. Do obstarávacích nákladov sa zahrnú okrem kúpnej ceny aj vedľajšie náklady.

...“

B. Belgické právo

8. Článok 24 arrêté royal du 30 janvier 2001, portant exécution du Code des sociétés (kráľovské nariadenie z 30. januára 2001, ktorým sa vykonáva zákonník o obchodných spoločnostiach)⁵ (ďalej len „kráľovské nariadenie“) vo svojom prvom odseku stanovuje, že ročná účtovná závierka musí poskytovať verný a pravdivý obraz o aktívach a pasívach, finančnej situácii a zisku a strate spoločnosti, a vo svojom odseku 2 stanovuje, že ak sa uplatnením ustanovení tohto nariadenia nedosiahne súlad s touto požiadavkou, musia sa v poznámkach uviesť doplňujúce informácie.

9. Článok 29 prvý odsek kráľovského nariadenia spresňuje, že vo výnimočných prípadoch, keď uplatnenie pravidiel oceňovania nerešpektuje článok 24 prvý odsek, je potrebné sa od nich odchýliť a uplatniť uvedený článok.

10. Podľa článku 35 uvedeného kráľovského nariadenia bez toho, aby boli dotknuté články 29, 67 a 77, sa prvky aktív oceňujú na základe ich obstarávacej hodnoty a do súvahy sú zahrnuté v tej istej hodnote po odpočítaní príslušných odpisov a zníženia hodnoty. Pod obstarávacou hodnotou treba rozumieť buď obstarávaciu cenu, alebo výrobné náklady, alebo hodnotu vkladu.⁶

11. Článok 67 kráľovského nariadenia sa týka zápisu pohľadávok do súvahy. Podľa odseku 1 uvedeného článku „bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia bodu 2 tohto článku..., pohľadávky sa zapíšu do súvahy v ich menovitej hodnote“.

12. Odsek 2 písm. c) toho istého článku 67 však stanovuje osobitný účtovný režim pre určité typy pohľadávok. Konkrétnejšie, podľa tohto ustanovenia sa pri zaúčtovaní pohľadávok do súvahy v ich menovitej hodnote zároveň robí zaúčtovanie na prechodné účty pasív a zaúčtovanie na účet ziskov a strát cez účty časového rozlíšenia na základe zložených úrokov pri diskontovaní pohľadávok, ktoré nie sú úročené alebo ktoré sú úročené neobvykle nízkym úrokom, ak tieto pohľadávky: (1) sú splatné o viac ako jeden rok od ich zapísania do majetku spoločnosti a (2) ak sa vzťahujú buď na sumy zaúčtované ako výnosy na účet ziskov a strát, alebo na cenu prevodu dlhodobého majetku, alebo odvetví činnosti.

13. Článok 77 kráľovského nariadenia zahŕňa záväzky do režimu pohľadávok podľa článku 67 uvedeného kráľovského nariadenia. Článok 77 okrem iného stanovuje, že uvedený článok 67 sa analogicky uplatňuje na záväzky zodpovedajúcej povahy a splatnosti.

II. Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

14. Na základe dvoch dohôd, jednej z 10. januára 1997 a druhej z 10. marca 1999, Wagram Invest kúpila od svojho konateľa akcie spoločnosti. Prvou dohodou získala Wagram Invest 2 005 akcií tejto spoločnosti za cenu zodpovedajúcu 594 944,45 eura, splatnú v 16 splátkach bez úroku. Druhou dohodou nadobudla Wagram Invest 1 993 akcií uvedenej spoločnosti za cenu zodpovedajúcu 787 319,75 eura, splatnú v 12 splátkach bez úroku.⁷

15. Na účely zaúčtovania týchto transakcií kúpy akcií spoločnosť Wagram Invest urobila podľa článku 77 kráľovského nariadenia nasledujúce zápisy.

⁵ *Moniteur belge* zo 6. februára 2001, s. 3008.

⁶ Tak, ako sú definované v článku 36, 37 a 39 toho istého kráľovského nariadenia.

⁷ Cena prvého nadobudnutia bola konkrétne 24 000 000 belgických frankov (BEF) a cena druhého nadobudnutia bola 31 760 400 BEF. Zo spisu vyplýva, že cena, na ktorej boli obidve dohody o prevode založené, zodpovedá cene zaplatenej akcionármi tejto spoločnosti, keď sa len krátko pred tým zaviazali zvýšiť základné imanie.

16. Po prvé, zaúčtovala záväzky voči konateľovi na strane pasív jej súvahy pod záväzky so splatnosťou viac ako jeden rok v ich menovitej hodnote, teda hodnotu zodpovedajúcu 594 944,45 eura za nadobudnutie v roku 1997 a hodnotu zodpovedajúcu 787 319,75 eura za nadobudnutie v roku 1999.⁸

17. Po druhé, zaúčtovala na strane aktív 2 005 akcií nadobudnutých v roku 1997 v súčasnej hodnote zodpovedajúcej 452 004,76 eura a 1 993 akcií nadobudnutých v roku 1999 v súčasnej hodnote zodpovedajúcej 641 332,82 eura.⁹

18. Pri diskontovaní bola ako diskontná sadzba použitá trhovú sadzbu uplatniteľnú na tieto záväzky v čase ich nadobudnutia do majetku, t. j. 8 %.

19. Po tretie, zaúčtovala na prechodný účet diskontu spočívajúceho v rozdiel medzi menovitou hodnotou záväzku a súčasnou hodnotou dlhodobého majetku, teda hodnotu zodpovedajúcu 142 939,69 eura za nadobudnutie v roku 1997 a hodnotu zodpovedajúcu 145 986,93 eura za nadobudnutie v roku 1999.¹⁰

20. Po štvrté, do finančných nákladov zaúčtovala časovo rozlíšené náklady budúcich období zodpovedajúce diskontovaniu záväzku ku koncu každého účtovného obdobia.

21. Pri závierke účtovného obdobia za rok 2000 Wagram Invest zaúčtovala časovo rozlíšené náklady vo výške zodpovedajúcej 48 843,41 eura, t. j. hodnote zodpovedajúcej 24 801,90 eura za akcie nadobudnuté v roku 1997 a 24 041,50 eura za akcie nadobudnuté v roku 1999.¹¹

22. Pri závierke účtovného obdobia za rok 2001, spoločnosť Wagram Invest zaúčtovala časovo rozlíšené náklady vo výške zodpovedajúcej 66 344,17 eura, t. j. 20 899,70 eura za akcie nadobudnuté v roku 1997 a 45 444,50 eura za akcie nadobudnuté v roku 1999.¹²

23. Po daňovej kontrole bol belgický daňový úrad toho názoru, že diskontované náklady zaúčtované a odpočítané v účtovných obdobiach rokov 2000 a 2001 nemôže uznať, a napriek nesúhlasu spoločnosti Wagram Invest jej 28. októbra 2002 adresoval daňové rozhodnutie.

24. Belgický daňový úrad zastával predovšetkým názor, že zaúčtovanie fiktívneho diskontu formou zníženia obstarávacej ceny dlhodobého majetku viedlo k zníženiu hodnoty cenných papierov, ktoré nebolo ekonomicky opodstatnené a ktorého zaúčtovanie po splátkach nebolo daňovo prípustné.¹³

25. Na základe toho belgický daňový úrad na ťarchu spoločnosti Wagram Invest zaevidoval dva predpisy dodatočného odvodu dane z príjmov právnických osôb za účtovné obdobia 2000 a 2001, a to 20. novembra 2002 a 18. novembra 2002.

26. Vzhľadom na to, že po podaní sťažnosti nedostala Wagram Invest rozhodnutie v stanovenej lehote, uvedená spoločnosť podala 10. marca 2005 žalobu o neplatnosť proti rozhodnutiu belgického daňového úradu na Tribunal de première instance de Namur (Súd prvého stupňa Namur, Belgicko). Uvedený súd rozsudkom z 20. decembra 2007 žalobu zamietol a potvrdil zaplatenie sporných súm za zdaňovacie obdobie rokov 2000 a 2001.

8 Konkrétnejšie, menovitá hodnota 24 000 000 BEF za prvé nadobudnutie a 31 760 400 BEF za druhé nadobudnutie.

9 Konkrétnejšie, súčasná hodnota 18 233,827 BEF a 25 871 302 BEF.

10 Konkrétnejšie, diskont 5 766 173 BEF a 5 889 098 BEF.

11 Presnejšie, pomerná časť 1 970 339 BEF zodpovedajúca 1 000 506 BEF za prvé nadobudnutie a 969 833 BEF za druhé nadobudnutie.

12 Presnejšie, pomerná časť 2 676 318 BEF zodpovedajúca 843 090 BEF za prvé nadobudnutie a 1 833 228 BEF za druhé nadobudnutie.

13 Z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že v prejednávanej veci príslušným daňovým ustanovením, na ktorom je založený daňový spor medzi spoločnosťou Wagram Invest a belgickými daňovými úradmi, je článok 198 bod 7 zákona o dani z príjmov z roku 1992.

27. Wagram Invest preto podala proti tomuto rozsudku odvolanie na Cour d'appel de Liège (Odvolací súd Liège, Belgicko), ktorý rozsudkom zo 14. októbra 2011 potvrdil prvostupňový rozsudok.

28. Wagram Invest teda podala 2. júla 2014 kasačný opravný prostriedok. Cour de cassation (Kasačný súd, Belgicko) rozsudkom z 11. marca 2016 zrušil rozsudok Odvolacieho súdu Liège a vec vrátil vnútroštátnemu súdu v Mons.

29. Vnútroštátny súd konštatuje, že účtovná metóda použitá spoločnosťou Wagram Invest je v súlade s ustanoveniami belgického účtovného práva, a najmä článkom 77 kráľovského nariadenia. Napriek tomu si kladie otázku, či je takáto metóda v súlade s ustanoveniami smernice 78/660.

30. Za týchto podmienok sa vnútroštátny súd rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru nasledujúce prejudiciálne otázky:

- „1. Dovoľuje pojem verný a pravdivý obraz uvedený v článku 2 ods. 3 [smernice 78/660], berúc do úvahy zásady oceňovania uvedené v článku 32 tejto smernice, aby sa pri kúpe dlhodobého investičného majetku akciovou spoločnosťou zaúčtoval diskont spojený s bezúročným záväzkom v trvaní viac ako jedného roka na ťarchu účtu ziskov a strát a aby sa obstarávacía cena dlhodobého majetku zaúčtovala v súvahe pod aktíva po odpočítaní uvedeného diskontu?
2. Má sa výraz ‚vo výnimočných prípadoch‘, ktorým je podmienené uplatnenie článku 2 [ods. 5 smernice 78/660] a ktorý dovoľuje neuplatniť (iné) ustanovenie uvedenej smernice, vykladať v tom zmysle, že toto ustanovenie sa môže uplatniť len vtedy, ak sa konštatuje, že zásadu verného a pravdivého obrazu nemožno dosiahnuť dodržaním ustanovení tejto smernice s prípadným doplnením dodatočných informácií do poznámok podľa článku 2 [ods. 4] tejto smernice?
3. Má sa článok 2 [ods. 4 smernice 78/660] uplatniť prednostne tak, že iba ak účinné uplatnenie zásady verného a pravdivého obrazu zakotvenej v článku 2 [ods. 3] uvedenej smernice nemožno zabezpečiť poskytnutím doplňujúcich informácií, pripúšťa sa možnosť neuplatniť určité ustanovenie tejto smernice, stanovená v jej článku 2 [ods. 5], a to len vo výnimočných prípadoch?“

III. Analýza

A. Úvodné pripomienky

31. Pred analýzou prejudiciálnych otázok položených vnútroštátnym súdom je potrebné zaoberať sa dvoma úvodnými bodmi.

32. Najskôr treba uviesť, že vnútroštátny súd sa pýta Súdného dvora na súlad metódy, ktorú použila Wagram Invest na zaúčtovanie záväzkov súvisiacich s dvoma predmetnými nadobudnutiami akcií, so zásadou verného a pravdivého obrazu, tak ako je stanovená v článku 2 ods. 3 až 5 smernice 78/660. Prejudiciálne otázky položené vnútroštátnym súdom sa teda týkajú výkladu smernice 78/660, ktorá sa týka ročnej účtovnej závierky niektorých typov spoločností.

33. Hoci sa rozhodnutie vnútroštátneho súdu zameriava iba na účtovný aspekt veci, z tohto rozhodnutia vyplýva, že spor vo veci samej, o ktorom rozhoduje vnútroštátny súd, má v skutočnosti daňovú povahu.

34. Z uvedeného rozhodnutia tiež vyplýva, že výklad príslušných ustanovení smernice 78/660 bude mať pravdepodobne daňový dosah, pokiaľ zaúčtovanie diskontu pozostávajúceho z rozdielu medzi menovitou hodnotou dlhu za dve predmetné nadobudnutia akcií a súčasnou hodnotou týchto akcií, ako aj jeho zaúčtovanie po splátkach majú vplyv na zdaňovanie spoločnosti Wagram Invest na účely dane z príjmov právnických osôb za zdaňovacie obdobie 2000 a 2001.

35. Za týchto podmienok, pokiaľ ide v prvom tade o vzťah medzi účtovnými a daňovými aspektmi veci, treba uviesť, že Súdny dvor už mal príležitosť spresniť, že cieľom smernice 78/660 nie je stanoviť podmienky, za akých uvedené účtovné závierky spoločností môžu alebo majú slúžiť pre daňové orgány členských štátov ako podklad na stanovenie daňového základu a výšky dane, akou je daň z príjmov právnických osôb dotknutá vo veci samej.¹⁴

36. Súdny dvor už tiež uznal, že ročné účtovné závierky môžu slúžiť členským štátom ako podklad na daňové účely a že žiadne ustanovenie smernice 78/660 členským štátom nezakazuje, aby v daňovej oblasti korigovali účinky účtovných pravidiel upravených v tejto smernici s cieľom určiť taký zdaniteľný zisk, ktorý sa najviac približuje hospodárskej realite.¹⁵

37. Rovnako ako Európska komisia zastávam názor, že z tejto judikatúry vyplýva, že aj keď cieľom účtovných pravidiel stanovených v smernici 78/660 nie je úprava daňových režimov členských štátov, takže výklad ustanovení tejto smernice nemusí mať nevyhnutne dôsledky v daňovej oblasti, členské štáty si napriek tomu môžu pri výkone svojej právomoci slobodne zvoliť najmä spôsob zdaňovania bezúročných dlhodobých pohľadávok bez ohľadu na to, či sa na tieto účtovné pravidlá budú odvolávať pri definovaní daňového režimu uplatniteľného na tieto pohľadávky.

38. Po druhé, pokiaľ ide o prípustnosť prejudiciálnych otázok, Wagram Invest vo svojich pripomienkach spochybňuje ich relevantnosť, keďže správnosť jej účtovných záznamov bola potvrdená rozsudkom Cour d'appel de Liège (Odvolací súd Liège), uvedeným v bode 27 vyššie, ktorý sa stal právoplatný. Na druhej strane prípustnosť prejudiciálnych otázok bola predmetom diskusie na pojednávaní týkajúcej sa ich prípadnej hypotetickej povahy. Je potrebné poznamenať, že vzhľadom na to, že súlad účtovných záznamov spoločnosti Wagram Invest s belgickým právom nie je sporný, spor vo veci samej sa týka výlučne uplatňovania belgických daňových ustanovení, ktoré nijako nesúvisia so smernicou 78/660, takže výklad tejto smernice nemusí mať vplyv na spor vo veci samej.

39. V tejto súvislosti pripomínam, že podľa ustálenej judikatúry prináleží iba vnútroštátnemu súdu, ktorý prejednáva spor a ktorý musí niesť zodpovednosť za následné súdne rozhodnutie, aby so zreteľom na osobitosti veci posúdil tak potrebu rozhodnutia v prejudiciálnom konaní na vyhlásenie svojho rozsudku, ako aj relevantnosť otázok, ktoré kladie Súdnemu dvoru. Preto, pokiaľ sa položené otázky týkajú výkladu práva Únie, Súdny dvor je v zásade povinný rozhodnúť.¹⁶

40. Z judikatúry vyplýva, že pri otázkach týkajúcich sa práva Únie platí prezumpcia relevantnosti. Súdny dvor môže odmietnuť rozhodnúť o prejudiciálnej otázke položenej vnútroštátnym súdom len vtedy, ak je zjavné, že požadovaný výklad práva Únie nemá nijakú súvislosť s existenciou alebo predmetom sporu vo veci samej, pokiaľ ide o hypotetický problém alebo ak Súdny dvor nedisponuje skutkovými ani právnymi okolnosťami potrebnými na užitočnú odpoveď na otázky, ktoré mu boli položené.¹⁷

14 Rozsudok z 15. júna 2017, Immo Chiaradia a Docteur De Bruyne (C-444/16 a C-445/16, EU:C:2017:465, bod 31 a citovaná judikatúra).

15 Rozsudky z 3. októbra 2013, GIMLE (C-322/12, EU:C:2013:632, bod 28), a z 15. júna 2017, Immo Chiaradia a Docteur De Bruyne (C-444/16 a C-445/16, EU:C:2017:465, bod 33).

16 Rozsudky zo 16. júna 2015, Gauweiler a i. (C-62/14, EU:C:2015:400, bod 24), a z 10. decembra 2018, Wightman a i. (C-621/18, EU:C:2018:999, bod 26 a citovaná judikatúra).

17 Rozsudky zo 16. júna 2015, Gauweiler a i. (C-62/14, EU:C:2015:400, bod 25), a z 10. decembra 2018, Wightman a i. (C-621/18, EU:C:2018:999, bod 26 a citovaná judikatúra).

41. Zastávam názor, že v tomto prípade sa žiadna z týchto troch situácií nepotvrdila. Na jednej strane, ako totiž vyplýva z bodu 34 vyššie, výklad relevantných ustanovení smernice 78/660 môže mať daňový účinok, takže je nepopierateľné, že výklad požadovaný vnútroštátnym súdom súvisí s existenciou alebo predmetom sporu vo veci samej a že problém, ktorý nastolujú prejudiciálne otázky, nie je hypotetický. Na druhej strane v prejednávanej veci má Súdny dvor k dispozícii skutkové a právne prvky potrebné na to, aby mohol užitočne odpovedať na návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal vnútroštátny súd.

42. Vzhľadom na vyššie uvedené sa domnievam, že návrh na začatie prejudiciálneho konania je prípustný.

B. O prvej prejudiciálnej otázke

43. Svojou prvou prejudiciálnou otázkou sa vnútroštátny súd pýta, či berúc do úvahy zásady oceňovania uvedené v článku 32 smernice 78/660 treba článok 2 ods. 3 uvedenej smernice, ktorý upravuje zásadu verného a pravdivého obrazu, vykladať v tom zmysle, že pri kúpe investičného majetku spoločnosťou je možné zaúčtovať diskont spojený s bezúročným záväzkom v trvaní viac ako jedného roka na ľarchu účtu ziskov a strát a zaúčtovať obstarávaciu cenu majetku v súvahe na strane aktív po odpočítaní uvedeného diskontu.

44. V tejto súvislosti treba hneď na úvod pripomenúť, že cieľom smernice 78/660 je zabezpečiť koordináciu vnútroštátnych ustanovení týkajúcich sa štruktúry a obsahu ročných účtovných závierok, ako aj správ o hospodárení a spôsobov oceňovania na účely ochrany spoločníkov a tretích osôb. Na tento účel je podľa tretieho odôvodnenia cieľom smernice len stanoviť minimálne podmienky týkajúce sa rozsahu finančných údajov, s ktorými je potrebné oboznámiť verejnosť.¹⁸

45. Z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že dodržiavanie zásady „verného a pravdivého obrazu“ predstavuje hlavný cieľ smernice 78/660. Podľa tejto zásady, uvedenej v článku 2 ods. 3 až 5 uvedenej smernice, ročná účtovná závierka musí poskytovať verný a pravdivý obraz o aktívach a pasívach, finančnej situácii a zisku a strate spoločnosti.¹⁹

46. Zásada verného a pravdivého obrazu na jednej strane vyžaduje, aby ročná účtovná závierka spoločností odrážala činnosti a transakcie, ktoré majú opisovať, a na druhej strane, aby sa účtovné informácie poskytovali vo forme považovanej za najhodnotnejšiu a najvhodnejšiu na splnenie informačnej povinnosti tretích osôb bez toho, aby boli dotknuté záujmy spoločnosti.²⁰

47. Súdny dvor už mal príležitosť spresniť, že uplatnenie zásady verného a pravdivého obrazu sa v maximálnej možnej miere musí riadiť všeobecnými zásadami uvedenými v článku 31 smernice 78/660, v rámci ktorých má osobitnú dôležitosť zásada obozretnosti uvedená v článku 31 ods. 1 písm. c) tejto smernice.²¹

18 Rozsudky z 3. októbra 2013, GIMLE (C-322/12, EU:C:2013:632, bod 29 a citovaná judikatúra), a z 15. júna 2017, Immo Chiaradia a Docteur De Bruyne (C-444/16 a C-445/16, EU:C:2017:465, bod 39).

19 Rozsudky z 3. októbra 2013, GIMLE (C-322/12, EU:C:2013:632, bod 30 a citovaná judikatúra), a z 15. júna 2017, Immo Chiaradia a Docteur De Bruyne (C-444/16 a C-445/16, EU:C:2017:465, bod 40).

20 Rozsudky zo 7. januára 2003, BIAO (C-306/99, EU:C:2003:3, bod 72 a citovaná judikatúra), a z 15. júna 2017, Immo Chiaradia a Docteur De Bruyne (C-444/16 a C-445/16, EU:C:2017:465, bod 41).

21 Rozsudky z 3. októbra 2013, GIMLE (C-322/12, EU:C:2013:632, bod 32 a citovaná judikatúra), a z 15. júna 2017, Immo Chiaradia a Docteur De Bruyne (C-444/16 a C-445/16, EU:C:2017:465, bod 42).

48. Na základe ustanovenia článku 31 ods. 1 písm. c) smernice 78/660 upravujúceho zásadu obozretnosti zohľadnenie všetkých skutočností – dosiahnutého zisku, výdavkov, príjmov, rizík a strát –, ktoré sa skutočne vzťahujú na dotknuté účtovné obdobie, umožňuje zaručiť rešpektovanie zásady verného a pravdivého obrazu.²²

49. Z ustálenej judikatúry tiež vyplýva, že zásada verného a pravdivého obrazu sa musí chápať s prihliadnutím na zásadu upravenú v článku 32 smernice 78/660, na základe ktorej sa položky vykazané v ročnej účtovnej závierke oceňujú na základe obstarávacej ceny alebo výrobných nákladov vynaložených na aktíva.²³

50. Súdny dvor spresnil, že na základe tohto ustanovenia verný a pravdivý obraz, ktorý musí poskytnúť ročná účtovná závierka spoločnosti, sa nezakladá na základe ich skutočnej hodnoty, ale na základe ich obstarávacej ceny.²⁴

51. Článok 2 ods. 5 smernice 78/660 stanovuje, že len ak by sa vo výnimočných prípadoch uplatnenie určitého ustanovenia tejto smernice javilo v rozpore so zásadou verného a pravdivého obrazu stanovenou v odseku 3 uvedeného článku, je namieste uplatniť výnimku z článku 32, aby sa poskytol verný a pravdivý obraz v zmysle uvedeného odseku 3.²⁵

52. Z hľadiska vyššie uvedených zásad vyplývajúcich z judikatúry je potrebné posúdiť súlad so zásadou verného a pravdivého obrazu účtovnej metódy, ktorá umožňuje, aby spoločnosť pri kúpe investičného majetku, napríklad akcií, zaúčtovala diskont spojený s bezúročným záväzkom v trvaní viac ako jedného roka, vzťahujúci sa na tento nákup, na ťarchu účtu ziskov a strát a zaúčtovala v súvahe na strane aktív obstarávacie náklady po odpočítaní uvedeného diskontu.

53. Spomedzi účastníkov konania, ktorí predložili Súdnemu dvoru pripomienky, sa Wagram Invest, belgická a rakúska vláda a Komisia v podstate domnievajú, že takáto metóda je v súlade so zásadou verného a pravdivého obrazu. Jediné nemecká vláda zastáva opačné stanovisko.

54. V tejto súvislosti poznamenávam, že z článku 32 smernice 78/660, na základe ktorého, ako som uviedol v bode 49 vyššie, vyplýva, že zásada verného a pravdivého obrazu sa musí chápať tak, že položky vykazané v ročnej účtovnej závierke sa oceňujú v súlade s článkami 34 až 42 na základe obstarávacích alebo výrobných nákladov.

55. Článok 35 ods. 1 písm. a) smernice 78/660 stanovuje, že prvky investičného majetku sa musia oceniť obstarávacími alebo výrobnými nákladmi.²⁶

56. Smernica 78/660 však neobsahuje definíciu pojmu obstarávacie náklady.²⁷ Súdny dvor však spresnil, ako to vyplýva z bodu 50 vyššie, že oceňovanie aktív sa nerealizuje na základe ich skutočnej hodnoty, ale na základe ich obstarávacej ceny.

22 Rozsudky z 3. októbra 2013, GIMLE (C-322/12, EU:C:2013:632, bod 33 a citovaná judikatúra), a z 15. júna 2017, Immo Chiaradia a Docteur De Bruyne (C-444/16 a C-445/16, EU:C:2017:465, bod 43).

23 Rozsudok z 3. októbra 2013, GIMLE (C-322/12, EU:C:2013:632, bod 34).

24 Rozsudok z 3. októbra 2013, GIMLE (C-322/12, EU:C:2013:632, bod 35).

25 Pozri v tomto zmysle rozsudok z 3. októbra 2013, GIMLE (C-322/12, EU:C:2013:632, bod 36). O rozsahu pôsobnosti článku 2 ods. 5 smernice 78/660 pozri bod 76 a nasl. nižšie.

26 Článok 35 ods. 1 smernice 78/660 sa uplatňuje bez toho, aby boli dotknuté písmená b) a c) toho istého odseku, ktoré v súlade so zásadou obozretnosti upravujú podmienky, za ktorých môže alebo musí dôjsť k oprave hodnoty finančnej investície.

27 Smernica 78/660 v článku 35 ods. 2 obsahuje informáciu, podľa ktorej sa do obstarávacích nákladov zahrnú okrem kúpnej ceny aj vedľajšie náklady.

57. Možno sa však domnievať, že vo všeobecnosti obstarávacia cena investičného majetku zodpovedá menovitej hodnote obstarávacích nákladov, teda cene, ktorú spoločnosť, ktorá nadobudla majetok, zaplatila za nadobudnutie. Zaúčtovanie tejto menovitej hodnoty na strane aktív zvyčajne poskytuje verný a pravdivý obraz o vplyve tejto položky na účtovníctvo spoločnosti.

58. Ak však zmluva o nadobudnutí aktív stanovuje platbu ceny v dlhodobých bezúročných splátkach, je možné, že sa transakcia nadobudnutia predmetných aktív, hoci je z formálneho hľadiska súčasťou jediného aktu, musí v skutočnosti považovať za zložitú transakciu pozostávajúcu z dvoch zložiek: na jednej strane skutočné nadobudnutie investičného majetku a na druhej strane implicitné poskytnutie úveru.²⁸

59. V takom prípade je možné domnievať sa, že menovitá hodnota ceny zaplatenej za nadobudnutie majetku v skutočnosti zahŕňa dva prvky, a to na jednej strane obstarávaciu cenu majetku, ktorá zodpovedá súčasnej hodnote tejto ceny – teda nákupná cena upravená o implicitný úrok z úveru –, a na druhej strane sumu zodpovedajúcu implicitnému úroku.

60. V takejto situácii sa podobne ako Wagram Invest, belgická a rakúska vláda a Komisia domnievam, že účtovná metóda, ktorá na jednej strane stanovuje kapitalizáciu súčasnej hodnoty ceny zaplatenej za investičný majetok (teda menovitou hodnotu upravenú o implicitné úroky) a na druhej strane zaúčtovanie diskontu predstavujúceho implicitný úrok (suma zodpovedajúca rozdielu medzi menovitou hodnotou dlhu pri nadobudnutí majetku a súčasnou hodnotou tohto dlhu) umožňuje spravodlivé zobrazenie hospodárskej reality príslušnej zložitej transakcie, a je teda v súlade s požiadavkami týkajúcimi sa dodržiavania zásady verného a pravdivého obrazu stanovenej smernicou 78/660.

61. V takomto prípade je to súčasná hodnota ceny dohodnutej za nadobudnutie majetku a nie jeho menovitá hodnota, ktorá zodpovedá skutočnej hodnote tohto nadobudnutia, zatiaľ čo úroky, aj keď sú implicitné, zodpovedajúce výške diskontu predstavujú úverové náklady. V takomto prípade by zápis menovitej hodnoty dohodnutej ceny za nadobudnutie majetku na strane aktív viedol k skresleniu výsledku predmetnej transakcie, a teda aj celkového deklarovaného výsledku.²⁹

62. Účtovná metóda uvedená v bode 60 vyššie je tiež v súlade so zásadou obozretnosti stanovenou v článku 31 ods. 1 písm. c) smernice 78/660 a uvedenou v bodoch 47 a 48 týchto návrhov. Tým, že uprednostňuje podstatu pred formou³⁰, vedie k podhodnoteniu predmetného aktíva³¹ na základe ocenenia, ktoré zohľadňuje všetky relevantné faktory, ako to vyžaduje táto zásada³², v prejednávanej veci najmä finančné náklady, aj keď sú takéto náklady implicitné, formálne neodrážajú menovitou hodnotu obstarávacej ceny tohto majetku. Táto účtovná metóda tak umožňuje veriteľom spoločnosti získať reálny a nie príliš optimistický pohľad na aktíva a pasíva dotknutej spoločnosti.

28 Rakúska vláda používa pojem „skrytý úver“.

29 Pozri v tomto zmysle tiež správu ku kráľovskému nariadeniu zo 6. novembra 1987, ktorým sa mení a dopĺňa kráľovské nariadenie z 8. októbra o ročnej účtovnej závierke spoločností (*Moniteur belge* z 24. novembra 1987, s. 17309), týkajúcu sa článku 27a kráľovského nariadenia z 8. októbra 1976, teda ustanovenia zodpovedajúceho článku 67 kráľovského dekrétu (z 30. januára 2001). Belgická vláda, ako aj spoločnosť Wagram Invest sa vo svojich pripomienkach odvolávali na túto správu.

30 Komisia vo svojich pripomienkach poukázala na zásadu podstaty, ktorá bola zavedená do smernice 78/660 smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2003/51/ES z 18. júna 2003, ktorou sa menia a dopĺňajú smernice 78/660/ES, 83/349/EHS, 86/635/EHS a 91/674/EHS o ročnej a konsolidovanej účtovnej závierke niektorých typov spoločností, bánk a iných finančných inštitúcií a poisťovní (Ú. v. EÚ L 178, 2003, s. 16; Mim. vyd. 17/001, s. 273), ktorá nie je uplatniteľná *ratione temporis* vzhľadom na to, že bola prijatá po skutkových okolnostiach vo veci samej. Táto zásada je však v analýze relevantná.

31 Pozri analogicky rozsudok z 3. októbra 2013, GIMLE (C-322/12, EU:C:2013:632, bod 40, prvá veta).

32 Pozri bod 48 vyššie a citovanú judikatúru.

63. Záver, že použitie tejto účtovnej metódy je v súlade so zásadou verného a pravdivého obrazu, podľa môjho názoru nie je v rozpore s rozsudkom GIMPLE z 3. októbra 2013, GIMLE (C-322/12, EU:C:2013:632). V uvedenom rozsudku, ktorý poskytuje náznaky dôležitých zásad, sa otázka týkala zlučiteľnosti so zásadou verného a pravdivého obrazu prípadného zaúčtovania investičného majetku vo vyššej hodnote ako obstarávacia cena, zatiaľ čo v prejednávanej veci sa otázka týka zaúčtovania majetku v nižšej hodnote, ako je celková menovitá hodnota ceny dohodnutej na účely nákupu investičného majetku.

64. Predchádzajúce úvahy a záver, podľa ktorého použitie účtovnej metódy uvedenej v bode 60 vyššie je v súlade so zásadou verného a pravdivého obrazu, sú podľa môjho názoru výlučne relevantné za predpokladu, že transakcia nadobudnutia investičného majetku, za ktorý sa má cena zaplatiť v dlhodobých bezúročných splátkach, sa musí z ekonomického hľadiska považovať za zložitú transakciu pozostávajúcu na jednej strane zo skutočného nadobudnutia investičného majetku a na druhej strane z úverovej transakcie, ktorá môže byť implicitná.

65. Vnútroštátnemu súdu prináleží overiť, či je to skutočne tak, a to tak, že posúdi skutkové a právne okolnosti každého jednotlivého prípadu³³, ktoré sú špecifické vo veci, o ktorej rozhoduje.

66. V rámci tohto posúdenia by uvedený súd mohol byť okrem iného vyzvaný, aby posúdil, či sa príslušná transakcia uskutočnila za bežných trhových podmienok. V prípade, že cena dohodnutá na účely nadobudnutia majetku bola zjavne nižšia alebo vyššia ako trhovú cenu, bolo by možné vylúčiť konfiguráciu transakcie nadobudnutia ako zložitej transakcie, akou je transakcia uvedená v bode 58 vyššie. Ako uviedla Komisia, táto okolnosť môže byť relevantná v prípade transakcie medzi prepojenými stranami, ako je tomu v konaní vo veci samej.³⁴

67. V rámci tohto posúdenia môže byť vnútroštátny súd tiež vyzvaný, aby overil, či implicitná pôžička vyplývajúca z predpokladanej platby ceny v dlhodobej bezúročnej splátke v skutočnosti nepredstavuje transakciu za protihodnotu, pri ktorej je dohodnutá odplata vecnou výhodou, ktorá sa má získať v nasledujúcich rokoch.³⁵

68. Vzhľadom na vyššie uvedené je potrebné na prvú prejudiciálnu otázku položenú vnútroštátnym súdom odpovedať tak, že v prípade transakcie, pri ktorej akciová spoločnosť nadobúda investičný majetok, za ktorý sa má cena zaplatiť v dlhodobých bezúročných splátkach, zásada verného a pravdivého obrazu stanovená v článku 2 ods. 3 až 5 smernice 78/660, berúc do úvahy zásady stanovené v článku 31 ods. 1 písm. c) a článku 32 uvedenej smernice, nevyklučuje použitie účtovnej metódy, ktorá umožňuje zaúčtovať diskont spojený s bezúročným záväzkom v trvaní viac ako jedného roka na ťarchu účtu ziskov a strát a zaúčtovať obstarávaciu cenu majetku v súvahe pod aktíva po odpočítaní uvedeného diskontu, ak sa uvedená transakcia nadobudnutia majetku má v skutočnosti považovať za zložitú transakciu spočívajúcu na jednej strane v skutočnom nadobudnutí investičného majetku a na druhej strane v úverovej transakcii, aj keď implicitnej. Je na vnútroštátnom súde, aby určil, či je to skutočne tak, a to posúdením každého jednotlivého prípadu na základe analýzy skutkových a právnych skutočností, ktoré sú špecifické vo veci, o ktorej rozhoduje.

33 V tejto analýze môže byť potrebné zväziť pôsobnosť príslušných ustanovení vnútroštátneho práva alebo judikatúry vnútroštátnych súdov.

34 Ako je uvedené v bode 14 vyššie, Wagram Invest nadobudla predmetné akcie od svojho konateľa.

35 Belgická vláda vo svojich pripomienkach predložených Súdnemu dvoru navrhla rôzne príklady takýchto situácií vrátane úveru pre zákazníka výmenou za záväzok kúpiť tovar, ktorý je vyrobený veriteľom.

C. O druhej a tretej prejudiciálnej otázke

69. Svojou druhou a treťou prejudiciálnou otázkou, ktoré treba podľa môjho názoru posúdiť spoločne, sa vnútroštátny súd pýta na vzťah medzi ustanoveniami článku 2 ods. 4 a 5 smernice 78/660.³⁶

70. Vnútroštátny súd sa chce najmä dozvedieť, či uplatnenie ustanovenia článku 2 ods. 5 smernice 78/660 predpokladá, že prípadné poskytnutie doplňujúcich informácií podľa článku 2 ods. 4 tej istej smernice neumožní zabezpečiť dodržanie zásady verného a pravdivého obrazu.

71. Na zodpovedanie tejto otázky je potrebné tieto dve ustanovenia vykladať s cieľom overiť, či medzi nimi existuje podmienený vzťah v tom zmysle, že by sa prvé malo uplatňovať prednostne pred druhým.

72. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora je na účely výkladu ustanovenia práva Únie potrebné zohľadniť nielen jeho znenie, ale aj jeho kontext a ciele sledované právnou úpravou, ktorej je súčasťou.³⁷

73. Článok 2 ods. 4 smernice 78/660 však stanovuje, že ak by uplatnenie tejto smernice nestačilo na poskytnutie verného a pravdivého obrazu v zmysle odseku 3 uvedeného článku, treba uviesť ďalšie doplňujúce informácie.

74. Zo znenia tohto ustanovenia, ako aj z jeho postavenia hneď za odsekom 3 toho istého článku 2, zakotvujúceho zásadu verného a pravdivého obrazu vyplýva, že plní doplnkovú funkciu vo vzťahu k ustanoveniu uvedenému v odseku 3³⁸ tým, že ukladá dotknutej spoločnosti povinnosť poskytnúť doplňujúce informácie, pokiaľ je to potrebné na poskytnutie verného a pravdivého obrazu jej účtov.

75. Podľa Súdneho dvora je teda spoločnosť, ktorá mala istotu, že dosiahne veľký zisk z dôvodu záväzku, ktorý prevzala v súvislosti s budúcim predajom aktív, povinná na základe článku 2 ods. 4 smernice 78/660 poskytnúť v tomto zmysle doplňujúce informácie.³⁹

76. Pokiaľ však ide o článok 2 ods. 5 smernice 78/660, uvedený článok stanovuje, že ak by vo výnimočných prípadoch bolo uplatnenie ustanovení uvedenej smernice nezlučiteľné s povinnosťou poskytnúť verný a pravdivý obraz o aktívach a pasívach, finančnej situácii a zisku a strate spoločnosti stanovenými v odseku 3 uvedeného článku, musia sa tieto ustanovenia neuplatniť, aby vznikol pravdivý a správny obraz. Každé takéto neuplatnenie sa však musí uviesť v poznámkach k účtovnej závierke spolu s vysvetlením dôvodov a vyjadrením jeho vplyvu na aktíva, pasíva, finančnú situáciu a zisk alebo stratu.

77. Článok 2 ods. 5 tretia veta smernice 78/600 stanovuje, že je na členských štátoch – a teda nie na spoločnostiach –, aby definovali výnimočné prípady a vydali k tomu príslušné pravidlá. Účelom tohto ustanovenia je obmedziť voľnú úvahu spoločností pri rozhodovaní o existencii takýchto výnimočných prípadov.

36 Vo veci samej by sa odpoveď na tieto otázky javila ako relevantná, len ak by vnútroštátny súd po analýze každého jednotlivého prípadu uvedenej v odpovedi na prvú prejudiciálnu otázku zistil, že použitá účtovná metóda nebola v súlade so zásadou verného a pravdivého obrazu. Prípadná odchýlka od ustanovení smernice 78/660 by sa uplatnila iba za takých podmienok. V návrhu na začatie prejudiciálneho konania sa však neuvádza, na ktoré ustanovenie by sa táto odchýlka mohla uplatniť.

37 Pozri okrem iného rozsudok zo 7. novembra 2019, Kanyeba a i. (C-349/18 až C-351/18, EU:C:2019:936, bod 35).

38 Tento výklad potvrdzuje skutočnosť, že v novej smernici 2013/34 sú ustanovenia zodpovedajúce článku 2 ods. 3 a 4 smernice 78/660 teraz zoskupené do toho istého odseku, konkrétne do článku 4 ods. 3.

39 Rozsudok z 3. októbra 2013, GIMLE (C-322/12, EU:C:2013:632, bod 41).

78. Z obsahu uvedeného odseku 5 teda vyplýva, že odkazuje na „výnimočné prípady“, v ktorých by uplatnenie ustanovenia smernice 78/660 príslušnou spoločnosťou viedlo k výsledku „nezlučiteľnému“ so zásadou verného a pravdivého obrazu, takže sa zdá, že je potrebné odchyliť sa od takéhoto ustanovenia, a je na členských štátoch, aby určili tieto výnimočné prípady a ich pravidlá.

79. Súdny dvor už mal príležitosť uviesť, že vzhľadom na to, že smernica 78/660 nespresňuje, čo treba chápať pod pojmom „výnimočné prípady“, treba tento výraz vykladať v zmysle cieľa sledovaného touto smernicou, ktorým je, aby ročná účtovná závierka dotknutých spoločností poskytovala verný a pravdivý obraz o ich aktívach a pasívach, finančnej situácii a o ich zisku a strate.⁴⁰

80. Súdny dvor teda uviedol, že tieto „výnimočné prípady“ predstavujú také prípady, v ktorých by uplatnenie ustanovení smernice 78/660 neposkytlo najvernejší a najpravdivejší obraz reálnej finančnej situácie dotknutej spoločnosti.⁴¹

81. Pod týmito výnimočnými prípadmi by sa však mali chápať len veľmi nezvyčajné transakcie a nezvyčajné situácie a nemali by sa napríklad týkať celých osobitných sektorov.⁴²

82. V tejto súvislosti Súdny dvor spresnil, že podhodnotenie aktív v účtovníctve spoločností nemôže samo osebe predstavovať „výnimočný prípad“ v zmysle článku 2 ods. 5 smernice 78/660.⁴³

83. Zastávam názor, že z analýzy dvoch predmetných ustanovení vykonaných vyššie vyplýva, že nič nenasvedčuje tomu, že by vykonanie článku 2 ods. 5 smernice 78/660 podliehalo predchádzajúcemu uplatneniu ustanovenia uvedeného v odseku 4 toho istého článku.

84. Hoci cieľom oboch týchto ustanovení je zabezpečiť, aby ročná účtovná závierka poskytla verný a pravdivý obraz o aktívach a pasívach, finančnej situácii a zisku a strate spoločnosti, vzťahujú sa na rôzne a vzájomne nezávislé situácie. Nie sú preto v podriadenom vzťahu.

85. Článok 2 ods. 4 smernice 78/660 dopĺňa a spresňuje obsah odseku 3 toho istého článku tým, že umožňuje dotknutej spoločnosti poskytnúť doplňujúce informácie, ak je to potrebné na dosiahnutie súladu so zásadou verného a pravdivého obrazu.

86. Článok 2 ods. 5 smernice 78/660 naopak stanovuje možnosť neuplatniť ustanovenia smernice 78/660. Toto ustanovenie nijakým spôsobom neodkazuje na ustanovenie odseku 4 uvedeného článku.

87. Zistenie, že tieto dve ustanovenia sú autonómne, je podľa môjho názoru posilnené skutočnosťou, ktorú Komisia správne zdôraznila, že nie je v žiadnom prípade vylúčené, aby sa za určitých okolností mohli tieto dve ustanovenia uplatňovať súčasne. Je v skutočnosti možné, že aj keď je spoločnosť povinná poskytnúť doplňujúce informácie podľa článku 2 ods. 4 smernice 78/660, aby poskytla verný a pravdivý obraz o svojich účtoch, s cieľom dosiahnuť ten istý cieľ je potrebné sa odchyliť od ustanovenia uvedenej smernice podľa článku 2 ods. 5, a to bez ohľadu na poskytnuté doplňujúce informácie.

40 Pozri rozsudok zo 14. septembra 1999, DE + ES Bauunternehmung (C-275/97, EU:C:1999:406, bod 31).

41 Pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudok zo 14. septembra 1999, DE + ES Bauunternehmung (C-275/97, EU:C:1999:406, bod 32), pokiaľ ide o pojem „výnimočné prípady“ uvedený v článku 31 ods. 2 smernice 78/660.

42 Pozri bod 9 odôvodnenia smernice 2013/34, ktorý sa, ako som už uviedol, nevzťahuje *ratione temporis* na skutkové okolnosti sporu vo veci samej, ale napriek tomu môže poskytovať prvky na výklad ustanovení smernice 78/660, ktoré zodpovedajú ustanoveniam smernice 2013/34.

43 Rozsudok z 3. októbra 2013, GIMLE (C-322/12, EU:C:2013:632, bod 38).

88. V tejto súvislosti treba poznamenať, podobne ako to urobila Komisia, že ako výnimka zo zásady uplatňovania všetkých ustanovení smernice 78/660, tak aj ustanovenie článku 2 ods. 5 tejto smernice sa musí uplatňovať v každom jednotlivom prípade striktne a reštriktívne. Z toho teda vyplýva, že výnimka musí byť dostatočne odôvodnená, ako sa to uvádza v druhej vete odseku, s uvedením, prečo je takáto výnimka potrebná na zabezpečenie dodržiavania verného a pravdivého obrazu účtov spoločnosti.

89. V tejto súvislosti, ak v niektorých prípadoch poskytnutie doplňujúcich informácií podľa článku 2 ods. 4 smernice 78/660 umožňuje poskytnúť verný a pravdivý obraz bez toho, aby bolo potrebné uplatniť výnimku z pravidla tej istej smernice podľa článku 2 ods. 5 uvedenej smernice, takáto okolnosť v žiadnom prípade neznamená, že uplatňovanie druhého ustanovenia je podmienené uplatnením prvého.

90. Nakoniec treba ešte poznamenať, že nič nenasvedčuje tomu, že v prejednávanej veci Belgické kráľovstvo využilo možnosť, ktorú mu poskytuje tretia veta odseku 5, aby sa definovali výnimočné prípady a vydali príslušné pravidlá.⁴⁴

91. Vzhľadom na vyššie uvedené sa domnievam, že na druhú a tretiu prejudiciálnu otázku je potrebné odpovedať tak, že článok 2 ods. 4 a 5 smernice 78/660 sa má vykladať v tom zmysle, že medzi týmito dvomi ustanoveniami neexistuje vzťah podmienenosti v tom zmysle, že by sa ustanovenie uvedené v odseku 4 malo nevyhnutne uplatňovať pred ustanovením uvedeným v uvedenom odseku 5. V každom prípade prináleží členským štátom, a teda nie spoločnostiam, aby spresnili „výnimočné prípady“, v ktorých je podľa znenia uvedeného odseku 5 možné odchyliť sa od ustanovenia smernice 78/660, a aby vydali k tomu príslušné pravidlá.

IV. Návrh

92. Vzhľadom na predchádzajúce úvahy navrhujem, aby Súdny dvor odpovedal na otázky, ktoré položil Cour d'appel de Mons (Odvolací súd Mons), takto:

1. V prípade transakcie, pri ktorej akciová spoločnosť nadobúda investičný majetok, za ktorý sa má cena zaplatiť v dlhodobých bezúročných splátkach, zásada verného a pravdivého obrazu stanovená v článku 2 ods. 3 až 5 štvrtej smernice Rady 78/660/EHS z 25. júla 1978 o ročnej účtovnej závierke niektorých typov spoločností, vychádzajúca z [článku 50 ods. 2 písm. g) ZFEÚ], berúc do úvahy zásady stanovené v článku 31 ods. 1 písm. c) a článku 32, nevylučuje použitie účtovnej metódy, ktorá umožňuje zaúčtovať diskont spojený s bezúročným záväzkom v trvaní viac ako jedného roka na farchu účtu ziskov a strát a zaúčtovať obstarávaciu cenu majetku v súvahe na strane aktív po odpočítaní uvedeného diskontu, ak sa uvedená transakcia nadobudnutia majetku má v skutočnosti považovať za zložitú transakciu spočívajúcu na jednej strane v skutočnom nadobudnutí investičného majetku a na druhej strane v úverovej transakcii, aj keď implicitnej. Je na vnútroštátnom súde, aby určil, či je to skutočne tak, a to posúdením každého jednotlivého prípadu na základe analýzy skutkových a právnych skutočností, ktoré sú špecifické vo veci, o ktorej rozhoduje.
2. Článok 2 ods. 4 a 5 štvrtej smernice 78/660 sa má vykladať v tom zmysle, že medzi uvedenými odsekmi 4 a 5 neexistuje vzťah podmienenosti v tom zmysle, že by sa ustanovenie uvedené v odseku 4 malo nevyhnutne uplatňovať pred ustanovením uvedeným v uvedenom odseku 5. V každom prípade prináleží členským štátom, a teda nie spoločnostiam, aby spresnili „výnimočné prípady“, v ktorých je podľa znenia uvedeného odseku 5 možné odchyliť sa od ustanovenia smernice 78/660, a aby na to vydali príslušné pravidlá.

⁴⁴ V tejto súvislosti pozri tiež rozsudok z 3. októbra 2013, GIMLE (C-322/12, EU:C:2013:632, bod 41).